

HÄNDELSEN

När räddningsstyrkan anlände, klockan 16.09, hade fastighetsägaren själv gjort en släckinsats med hjälp av vattenhinkar.

Räddningspersonalen fick koncentrera sig på branden som spridit sig till takfoten, rakt ovanför primärbranden. Branden såg efter den första insatsen ut att vara under kontroll och begränsad till brandfastighetens tak. Efter ett par minuter annonserade dock en rökavgång från den intilliggande fastigheten att även detta tak var brandsmittat. Den tidigare rekvirerade men vända styrkan från Y-stationen fick nu återkallas till brandplatsen. Hela insatsen koncentrerades nu på en friläggning av takfoten över fastigheterna X1 och X2. Värmekameran, vilken rekvirerades till platsen, kom nu väl till pass för att kontrollera intilliggande byggnadsdelar. Någon ytterligare brandspridning blev det aldrig tal om. Dock hade vissa delar av kryppvinden rökfyllts, varför dessa utrymmen sattes under högttrycksventilation med hjälp av fläkt och öppnade takluckor.

Branden startade i en korgstol på balkongen, direkt intill ett fönster. Fönsterrutan värmsprängdes och branden varpå väg in i fastigheten. Ägarens rådgivande med vattenbegjutning förhindrade säkerligen en betydlig större brandskada. Vid min brandplatsundersökning träffar jag fastighetsägaren, han berättar då händelseförloppet. Han hade kommit hem ovanligt tidigt från sitt arbete och uppehöll sig vid brandupptäckten i husets nedre våning. En distinkt knall gjorde honom uppmärksam på att något hade hänt, först trodde han att det var dottern som slamrade med dammsugaren, men väl uppe på brandvåningen såg han hur lågorna slog upp från balkongen och att fönsterrutan var spräckt. Med hjälp av ett par vattenhinkar lyckades han hålla nere lågorna och förhindrade på så sätt en spridning in i rummet.

BRANDORSAKEN

Strax innan brandutbrottet hade sonen i familjen, tillsammans med en kamrat, uppehållit sig på balkongen. De hade suttit i den nu helt uppbrända korgstolen, och rökning hade förekommit, vilket bekräftades av de fimpar som återfanns i brandresterna. När de lämnade balkongen lämnade de också dåligt släckta fimpar, eller rent av tappad glöd i den aktuella korgstolen. Att rökning hade förekommit vidimerades av pappan. Här är onekligen på sin plats med berömmande ord till såväl räddningspersonal som räddningsledare. Personalen för dess formidabla släckinsats, vilket markant begränsade brandskadorna, räddningsledaren för den ytterligt uttömmande insatsrapporten. Jag har nämnt det förut, men det tål att upprepas, med sådana uppgifter i insatsrapporten är "halva slaget vunnet", d v s brandplatsundersökningen blir mycket lättare. Ett utdrag ur insatsrapporten: "Husägarens insats, i kombination med en snabb håltagning, gjorde att skadorna begränsade sig till kryppvindarna och taket (inga vatten eller rökskador, samtliga kunde bo kvar)." Räddningsledaren önskar också en värmekamera på varje stationsenhet, den vore snabbt intjänad skriver han, vilket jag stöder till hundra procent.